

**Elképzeléseim a
FEKOSZ Elnökség
munkájában való további részvételem esetén**

Szabó Gábor vagyok (közismertebb nevem Szasza) a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Kollégiumok Osztályának igazgatója. 42 éves vagyok, másfél éve igazgatom a BME kollégiumait és bérleményeit, előtte 3 évig a BME Kármán Tódor Kollégium igazgatója, azelőtt évig igazgatóhelyettes voltam ugyanott, korábban ugyanebben a kollégiumban tanárkodtam, előtte KB-titkárkodtam ahová 1985 őszén költöztem be „mezei” hallgatóként. A FEKOSZ munkájában 1994 óta veszek részt, 1995-1997 és 2000-2003 között, mint a Budapesti Régió vezetője és Választmányi Tag, 1997-98 és 2003-04 között mint Elnökségi Tag.

A FEKOSZ jövőjét továbbra is alapvetően két dologban látom. Az egyik – régen tervbe vett, de még sajnos mindig el nem ért cél -, hogy a felsőoktatási kollégiumok eddigi munkájukkal megérdemelt helyüket deklaráltan is nyerjék el a felsőoktatásban, vagyis, a Felsőoktatási Törvényben kerüljön megfogalmazásra a felsőoktatási kollégium definíciója, a felsőoktatási kollégiumok szerepe a felsőoktatásban és az értelmiségképzésben, valamint a felsőoktatási kollégiumok külső és belső érdekképviselése.

A jelen helyzetben, mikor is a kormányzat inkább a PPP kollégiumokra helyezi a hangsúlyt a meglévő kollégiumoknak még markánsabban kell érdekeiket képviselniük. Egyrészt a kollégiumi definíció megalkotásánál (kollégium-e egy PPP diákszálló, ha igen, milyen kritériumok alapján), másrészt annak az iránynak az ellensúlyozására, hogy a hallgatókat elsősorban a PPP kollégiumok árainak megfizetéséhez kell anyagilag jobban támogatni (a meglévő kollégiumokban pedig a kollégiumi díjat be kell fagyasztani – inkább arra kellene felhasználni a lakhatási támogatást, amire való...).

A másik cél továbbra is a FEKOSZ megújulása. Javítani kell – sajnos az elmúlt év során nem volt értékelhető előrelépés ez ügyben - a kollégiumok és a FEKOSZ közötti információáramlás, a fontos, kollégiumokat érintő kérdésekkel kapcsolatban a FEKOSZ-nak többször kellene hivatalos állásfoglalást kialakítani és azokkal egyfajta iránymutatást adni, a lehetséges összes fórumon továbbra is képviselni kell a kollégiumok érdekeit és ezeket az eredményeket (ha vannak, ha nincsenek az eredménytelenségeket) a széles nyilvánosság elé kell tárnai. Az Alapszabály módosításával, az Elnökség mandátumának elcsúsztatásával – ami így a tanévhez tud kapcsolódni – hatékonyabbá tehető a működés. A tagozatok létrehozásának lehetővé tételével a speciális problémákat az adott csoportok egymás közt beszélhetnék meg, állásfoglalásaikat pedig a FEKOSZ felkarolhatja.

Az Almanach megújítása mellett még több friss információt kell gyűjteni a kollégiumokról (nem csak a tagokról), mely információk alapján egy adatbázis létrehozásával a kollégiumok „besorolásával”, minőségbiztosításával kapcsolatos elgondolások megvalósítását meg lehet alapozni.

Továbbra is nagyon fontos cél a FEKOSZ anyagi biztonságának megteremtése. Jelen pillanatban – a tavalyi „Kánaán” után – ismét nem túl rózsás a helyzet. A tagdíjak esetleges emelésével nem szabad a tagkollégiumokat terhelni (amekkora emelésre a független működéshez szükséges lenne – több száz Ft/kollégista/év – annyit úgy sem tudnak kifizetni a tagkollégiumok), egyéb független források előteremtése a feladat, ami – lássuk be – jelen helyzetben nem könnyű...

Továbbra is erőfeszítéseket kell tenni annak érdekében, hogy a Felsőoktatási Érdekképviselői Szervezetek elfogadják partnernek a FEKOSZ-t és a kollégistákat érintő kérdésekben egyeztessék az álláspontokat.

Fontos, hogy a FEKOSZ a továbbiakban is megőrizze hangulatát, a tagkollégiumok építő-jobbító szándékkal vegyenek részt összejövetelein, továbbra is adjon teret a hallgatók részére a közéleti szerepvállalás fortélyainak megtanulására, legyen megőrzője és hordozója a kollégiumi értékeknek-hagyományoknak, segítse ezek közvetítését-átadását, valamint ötletbörze szinten amennyire lehet, segítse a kollégiumokat a fenntartás-üzemeltetés problémás kérdéseinek megoldásában.

Lényegesnek tartom, hogy az Elnökség munkájában lehetőség szerint olyan emberek vegyenek részt, akiknek nem okoz túl nagy gondot a Budapestre utazás (sem időben, sem energiában), és minél több, kollégiumokat érintő összejövetelen, tanácskozáson tudnak részt venni. Továbbá lényegesnek tartom, hogy az elnökség tagjai között legalább 2 nem hallgatói státuszú tag is legyen, hogy az Elnökségi munka folyamatosága jobban megmaradjon. (Lényeges lenne a vezető tisztségviselőkkel valamilyen megbízási szerződés kötése – sajnos az anyagi helyzet ezt a közeljövőben előreláthatólag még nem teszi lehetővé -, hogy egy szerződéses kapcsolat megvalósulása esetén mindkét fél kötelezettségei számon kérhetők és szankcionálhatók legyenek.)

Budapest, 2008. április 21.

Szabó Gábor